

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/60/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010159
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010159.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému G. H., nar. XX.XX.XXXX v F., t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava, stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2015 prejednal sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn.: 1T/12/2015 z 10. apríla 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť obžalovaného G. H.

z a m i e t a .

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal dňa 29.01.2015 na Okresný súd Trenčín pod č. k. 1Pv 967/14/3309-30 obžalobu na G. H., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinený dňa 14.11.2014 o 02.04 hod. prišiel v Trenčíne do predajne čerpacej stanice Slovnaft na ulici L. č. 9, kde prešiel k regálu s pivom a tu si vzal jednu 1,5 litrovú fľašku piva zn. Corgoň, s ktorou sa zrýchleným krokom presunul k vchodu do predajne a z tejto napriek snahe obsluhy odišiel na neznáme miesto bez zaplatenia, čím spôsobil poškodenému prevádzkovateľovi čerpacej stanice X,XXškodu odcudzením piva vo výške 2,15 Eur, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý rozhodnutím o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. 13035409 zo dňa 05.02.2014, právoplatným dňa 05.02.2014, a taktiež právoplatne postihnutý rozhodnutím o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. 13035266 zo dňa 05.02.2014, právoplatným dňa 05.02.2014, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch bol za taký čin odsúdený Okresným súdom Trenčín, trestný rozkaz č. 0T/8/2014 zo dňa 08.02.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2014, a taktiež bol za taký čin odsúdený Okresným súdom Bratislava 4, trestný rozkaz č. 0T/116/2014 zo dňa 16.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2014.

Obžalovaný G. H. bol v tejto veci vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0TP/98/2014 zo dňa 15.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3TPo/39/2014 zo dňa 03.12.2014 z dôvodu uvedenom v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s tým, že väzba začala plynúť dňom 14.11.2014 o 02.30 hod.

Jeho vzatie do väzby bolo sudcom pre prípravné konanie odôvodnené tým, že boli splnené formálne aj materiálne podmienky pre rozhodnutie o vzatí do väzby. Dôvod preventívnej väzby podľa § 71 ods.

1 písm. c) Tr. poriadku vyplýval predovšetkým z priestupkovej a trestnej minulosti obvineného, keďže obvinený bol niekoľkokrát priestupkovo postihnutý za priestupok proti majetku (dňa 30.01.2013 a dvakrát dňa 05.02.2014) a taktiež viackrát priestupkovo postihnutý v súvislosti s požívaním alkoholu a už šesťkrát bol súdne trestaný, a to najmä pre trestný čin krádeže (v trestných veciach Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/28/2005, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/81/2009, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/8/2014 a Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/116/2014), pričom už dva nepodmienečné tresty odňatia slobody vykonal, a to naposledy dňa 06.05.2014 a v čase vzatia do väzby mu taktiež plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/116/2014. Pri rozhodovaní o vzatí do väzby bolo prihliadnuté i na sociálne a majetkové pomery obvineného, ktorý je nezamestnaný, poberá čiastočný invalidný dôchodok a neúspešne sa podrobuje dobrovoľnému ambulantomu protialkoholickému liečeniu.

Po podaní obžaloby Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 1T/12/2015-77 zo dňa 10.02.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.02.2015 č. k. 2Tos/29/2015-83 rozhodol o ponechaní obžalovaného vo väzbe, zamietol jeho žiadosť o prepustenie na slobodu a Krajským súdom v Trenčíne bolo rozhodnuté aj o neprijatí jeho písomného sľubu, že povedie riadny spôsob života a jeho návrh na nariadenie dohľadu probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním.

Po nariadení hlavného pojednávania, podal obžalovaný dňa 01.04.2015 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. V žiadosti uviedol, že u neho nie sú aktuálne dané žiadne dôvody väzby a ak aj boli, tak sa zmenili. Väzba nemá mať sankčnú povahu. U neho neexistuje žiadna obava, že sa bude dopúšťať trestnej činnosti. Zo žiadnych skutočností nemožno predpokladať, že v prípade pobytu na slobode bude páchať trestnú činnosť. Väzba na neho mala pozitívny vplyv, on sám kriticky zhodnotil svoje predchádzajúce konanie. Činnosť polície vo vyšetrowaní bola len formálna, on sa ku spáchaniu trestnej činnosti priznal. Je čiastočný invalidný dôchodca, má teda pravidelný príjem. Má sľúbenú prácu ako externý informatik, bude bývať u svojej matky. Zároveň predložil písomný sľub, ktorým navrhol väzbu nahradiť. Alternatívne navrhol väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka alebo peňažnou zárukou, ktorej výšku neuviedol.

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní dňa 10.04.2015 uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody 9 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný i prokurátor si ponechali lehotu na podanie odvolania.

Následne na výsluchu dňa 10.04.2015 Okresný súd Trenčín rozhodol o žiadosti obžalovaného uznesením sp. zn.: 1T/12/2015 tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijal písomný sľub obžalovaného ako náhradu za väzbu, a podľa § 80 ods. 1 písm. c) neprijal jeho návrh na nariadenie dohľadu probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním. Zároveň podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku neprijal ani návrh obžalovaného na nahradenie väzby peňažnou zárukou.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení proti nemu vo vzťahu ku všetkým výrokom podal sťažnosť obžalovaný. Sťažnosť bližšie písomne zdôvodnil tým, že takmer po uplynutí 5 mesiacov od vzatia do väzby už dôvody väzby neexistujú. Priznal svoju vinu. Obžaloba bola podaná 29.01.2015 a odvtedy nebol vykonaný žiaden procesný úkon. Väzba nemôže nahrádzať trest. Neexistuje žiadna skutočnosť, z ktorej by vyplývala obava, že bude páchať trestnú činnosť. Spolupracoval so súdom i s políciou. Svoj skutok oznámil. Pred spáchaním skutku viedol riadny život a plnil si vyživovaciu povinnosť. Vo väzbe stráca pracovné návyky a nemá možnosť sústavne sa vzdelávať. Na adrese F., XX. B. XXXX bude bývať spolu s matkou. Má prisľúbenú prácu ako agentúrny zamestnanec v IsoSteel a.s., alebo ako externý pracovník pre katedru informatiky Karlovej Univerzity a tiež ako brigádnik v PD Vajnory. Je účastníkom viacerých občiansko-právnych konaní, ktorých sa chce zúčastniť na slobode. Zopakoval, že žiada väzbu nahradiť písomným sľubom, peňažnou zárukou, prípadne dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd v Trenčíne po tom, čo mu bola vec predložená ako nadriadenému súdu, rozhodol na neverejnom zasadnutí o podanej sťažnosti, pričom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi rozhodovanie o väzbe pred súdom a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. môže byť obvinený vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a) až c) alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 4 alebo podľa § 80 ods. 3, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

V danom prípade bol obžalovaný vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. OTp/98/2014 zo dňa 15.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tpo/39/2014 zo dňa 03.12.2014 z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Už pri rozhodovaní o vzatí do väzby súd prvého stupňa správne skonštatoval prítomnosť formálnych i materiálnych podmienok väzby, teda že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v

trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Uvedené bolo opakovane skonštatované i pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby a to v uznesení Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 1T/12/2015-77 zo dňa 10.02.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.02.2015 č. k. 2Tos/29/2015-83.

Zároveň možno skonštatovať, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, i v súčasnosti zistené skutočnosti aj naďalej nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, má znaky trestného činu a sú dostatočné dôvody na podozrenie, že ho mal spáchať obžalovaný. V tejto súvislosti možno poukázať na doterajšie výsledky dokazovania produkované v rámci prípravného konania i na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný sa ku spáchaniu trestnej činnosti priznal a je usvedčovaný i svedkyňou R. R., ktorá bola prítomná pri spáchaní stíhanej trestnej činnosti, v spojení s výpoveďou poškodeného L. H. a ostatnými listinnými dôkazmi.

Vo vzťahu k existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm. c) Trestného poriadku možno uviesť, že tento naďalej nezmenene pretrváva tak, ako bol skonštatovaný pri rozhodovaní o vzatí obžalovaného do väzby, pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby a o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu.

Ako už uviedol súd prvého stupňa, dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, vyplýva predovšetkým zo skutočností založených na priestupkovej i trestnej minulosti obžalovaného. Obžalovaný bol v posledných štyroch rokoch štyrikrát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch pre trestný čin majetkového charakteru - prečin krádeže podľa § 212 Tr. zákona. Boli mu opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Posledný uložený trest vykonal dňa 6.5.2014, teda aktuálny trestný čin mal spáchať približne šesť mesiacov po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený taktiež za trestný čin majetkovej povahy. Navyiac, aktuálnu trestnú činnosť mal spáchať v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/116/2014 zo dňa 16.10.2014, právoplatným dňa 16.10.2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona. Obžalovaný je bezdomovcom bez preukázateľného príjmu. V období posledných dvoch rokov bol taktiež opakovane postihovaný za priestupky nielen majetkovej povahy, ale aj za priestupky súvisiace s nadmerným užívaním alkoholických nápojov.

Vyššie uvedené skutočnosti, t.j. trestná minulosť a recidíva, v spojení s tým, že obvinený bol pred vzatím do väzby nezamestnaný, poberal len čiastočný invalidný dôchodok a liečil sa od závislosti na alkohole, aj naďalej odôvodňujú i podľa krajského súdu obavu z toho, že by sa na slobode opätovne dopustil najmä majetkovej trestnej činnosti s cieľom zadovažovať si finančné prostriedky na svoje živobytie, resp. trestnej činnosti v súvislosti s požívaním alkoholu.

Vzhľadom na uvedené možno potom skonštatovať, že súd prvého stupňa postupoval správne i v tom smere, keď aktuálnu žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietol a nenahradil ju alternatívnymi, menej invazívnymi opatreniami, ktoré navrhoval obžalovaný a to písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka, či peňažnou zárukou.

Návrh obžalovaného na nahradenie jeho väzby písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka či peňažnou zárukou ani krajský súd nepovažoval za dostatočné, a to vzhľadom na osobu obžalovaného (v minulosti opakovane už súdne trestaného) a jeho doterajší spôsob života, ktorý viedol, ako i povahu prejednávaneho prípadu (opakovane spáchaná majetková trestná činnosť len niekoľko mesiacov po výkone trestu odňatia slobody a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). Možno sa stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že väzba je v prípade obvineného aj naďalej potrebná, pretože pri aplikácii zásady proporcionality jej účel nie je možné dosiahnuť iným procesným inštitútom, z vyššie uvedených dôvodov.

Ak obžalovaný uvádzal, že súd prvého stupňa bol po podaní obžaloby vo veci nečinný, musí krajský súd uviesť, že to nie je pravdou a je to v príkrom rozpore s objektívnou realitou.

Po podaní obžaloby rozhodol súd prvého stupňa dňa 10.02.2015 o ďalšom trvaní väzby a dňa 23.02.2015 vydal vo veci trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor. Následne súd prvého stupňa urýchlene určil termín hlavného pojednávania, na ktorom 10.04.2015 i vyniesol zatiaľ neprávoplatný rozsudok, ktorým uznal obžalovaného za vinného a uložil mu trest. Krajský súd teda vo veci nezistil žiadne objektívne ani subjektívne prieťahy.

Tvrdenie obžalovaného, že má zabezpečené zamestnanie, do ktorého nastúpi, hodnotí krajský súd ako účelové a zatiaľ nepreukázateľné. Obžalovaný nepredložil žiaden doklad, ktorým by preukázal svoje tvrdenie. Obžalovaný síce tvrdí, že nie je na páchanie trestnej činnosti odkázaný, pretože je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku. Toto tvrdenie považuje krajský súd tiež za účelové, pretože obžalovaný i napriek tejto skutočnosti páchal trestnú činnosť, teda príjem z vyplácania invalidného dôchodku mu zrejme na krytie životných potrieb nestačil. Záujem obžalovaného zúčastniť sa súdnych pojednávaní, v ktorých vystupuje ako účastník, nemá na trvanie dôvodov väzby žiaden vplyv. I napriek tvrdeniu obžalovaného musí súd konštatovať, že dôvody väzby podľa § 71 ods.1 písm. c) Trestného poriadku u neho i naďalej trvajú.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd sťažnosť obvineného podľa § 193 ods.1 písm.c/ Tr.por. v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.